

[GOSTUJOČI KOMENTAR]

Bo Evropa bolj nemška ali bolj francoska?

Reformi trgov dela, ki sta ju pred kratkim uvedli Francija in Španija, sta bili sicer precej pozni, vendar sta državi usmerili na pravo pot v bogatejšo prihodnost, kar je navsezadnje izjemnega pomena za vso Evropo. Zato je toliko bolj presenetljivo, da naj bi Francija pod najverjetnejšim novim prihodnjim predsednikom Hollandom krenila v povsem nasprotno smer, saj naj bi nova administracija izničila že tako bolj plahe reforme, ki jih je med svojim predsedovanjem uspelo uveljaviti Nicholasu Sarkozyju.

Če bo predsedniški kandidat francoske Socialistične stranke dejansko izvoljen in se bo svojih obljub tudi resnično držal, tvega, da bodo preostali evropski partnerji na njegovo državo začeli gledati kot na nekakšno Italijo pred vlada-vino Maria Montija, čeprav je Hollande precej hvalil reforme nekdanjega nemškega kanclerja Gerharda Schröderja, ki jih je ta na trgu dela uvedel pred dobrim desetletjem in so pokazale, da se stopnja brezposelnosti lahko zniža tudi med obdobjem svetovne gospodarske krize in celo v gospodarstvu z visokimi stroški dela.

Azdi se, da Hollande ni do-

Klaus F. Zimmermann
finance@finance.si

► Klaus F. Zimmermann je direktor IZA, nemškega Inštituta za študije dela (www.iza.org).

►► Neskladja, ki načenjajo EU.

jel, da zanašanje na trajno rast davkov nikakor ni tisti način, ki so ga izbrali nemški socialni demokrati, njegova sorodna stranka: Schröder je namreč nazadnje dojel, da delež javnega sektorja v BDP ne sme več naraščati, če naj gospodarstvo vnovič zaduha, kar bi bilo za vsake-

ga konservativnega politika izjemno težko.

Zapleti s prevodom?!

Pravzaprav so nemški socialni demokrati izvedli tvegani družbeni in ekonomski eksperiment, s katerim so dokazali, da je levica vsekakor sposobna uspešno prestrukturirati in znova oživiti državno gospodarstvo z zmanjšanjem prihodkov in omejevanjem državnega vmešavanja v gospodarstvo. Prav to pa je tudi lekcija, ki bi jo moral usvojiti Hollande, še zlasti zato, ker je delež javnega sektorja v francoskem gospodarstvu precej večji kot v Nemčiji. Namesto tega pa se je odločil izbrati poseben, francosko pot, za katero dobesedno trdi, da ekonomske zakonitosti veljajo za ves svet, za Francijo pa ne.

Vse to je še toliko bolj obžalovanja vredno, ker Francija očitno ni izbrala prave smeri, saj se želi ta država znova pogajati o evropskem fiskalnem paktu, ne da bi pri tem popravila svoje minule napačne odločitve, s tem pa bo zagotovo zavrla evropske reformne procese. Gospodarska rast in rast zaposlenosti se bosta temu primerno zakasnila. V najslabšem primeru bi omenjena francoska poteza lahko paralizirala ECB, ki ima zdaj večinoma vodilno vlogo pri ohranjanju evropske integracije. Poleg tega pa bo vsak, ki se količkaj spozna na zgo-

dovino francosko-nemških odnosov, spoznal, da gre v tem primeru za resnično tvegano igro z nepredvidljivimi (slabimi) posledicami.

Pred kratkim je celo Svetovna banka pod vodstvom zdaj že odhajajočega Roberta Zoellicka, ki je nenehno kritiziral nemško gospodarsko politiko, dala zelo jasno vedeti, da države, kot je Francija, višajo stroške dela, še zlasti glede na vse manjše število ur delovnega tedna in preveč velikodušen razpon podarjenega prostega časa, ki je v francoskem primeru občutno presegel predvideno osem tedensko obdobje počitnic. Razumljivo je, da ima Svetovna banka zato povsem utemeljene pomisleke o dejanskih nadaljnjih možnostih vzdrževanja takšne politike, še zlasti zaradi vse večje prepletenosti in konkurenčnih bojev znotraj svetovnega gospodarstva.

Francoska »joie de vivre« (veselje do življenja) in nemški »Vernunft« (um, razum)

Pri Hollandovih predvolilnih obljubah je najhuje predvsem to, da dvigajo pričakovanja francoskega prebivalstva, ki bodo zelo verjetno ostala neizpolnjena, od njih pa bo ostal le grenak priokus hudega razočaranja. Kajti čeprav so Hollandove kritike finančnega sektorja upravičene, nikakor ne opravičujejo

upadanja francoske konkurenčnosti. Zvrčanje krivde na banke zato zagotovo ne bo samo po sebi omogočilo vnovičnega znižanja upokojitvene starosti na 60 let, kar namerava storiti Hollande.

V današnji Evropi namreč sploh ne gre za to, da bi morala postati bolj »nemška«; takšno obtoževanje namreč kaže zgolj na povsem napačno razumevanje globalne realnosti, še posebej pritiskov konkurenčnosti, ki izhajajo iz vse bolj povezanega svetovnega gospodarstva. Nemčijo morda res lahko opišemo kot najbolj globalno evropsko gospodarstvo, zlasti zaradi njegove izrazito izvozne naravnosti in uspešnih reform trga dela, ki so bile pred desetletjem vsekakor zelo boleče, a druge možnosti ni bilo. Visoko življenjsko raven si je namreč treba zaslužiti, ne pa jo samo zahtevati in pričakovati. In natanko to je po mojem mnenju edina resnična in relevantna oblika nemškega načina vodenja.

Dlje bodo Francozi čakali, da postanejo del nečesa, kar nikakor ni samo nemška, temveč je predvsem globalna vizija Evrope, slabše bo zanje - pa tudi za Evropo kot celoto. ●

► Ocenite komentar, napišite svoje mnenje: www.finance.si/komentarji
► Komentarji izražajo stališča avtorjev, in ne nujno tudi organizacij, v katerih so zaposleni, ali uredništva Financ.

NOVO!

Za vse, ki jih zanimajo medicinske teme in skrbijo za svoje zdravje.

Izšel je nov, neodvisen časopis **Medicina in ljudje**.

V Medicini in ljudje bomo pisali o najnovejših terapijah na področju medicine, iskali celostne rešitve za ohranjanje zdravja, spodbujali zdrav življenjski slog in odstirali tančice temam, o katerih si premalokrat upamo spregovoriti.

LETNA NAROČNINA SAMO 18,92 EUR + DARILO 4 GB USB KLJUČ

Naročila: www.medicina-danes.si/medicina-ljudje • 080 15 80 • narocnine@finance.si

Medicina in ljudje